

АНАЛІЗ ПРОБЛЕМИ НАКОПИЧЕННЯ ВІДХОДІВ

Нитка Р.В., аспірант; Пляцук Л.Д., професор

В Україні, як і в цілому світі, на сьогоднішній день відходи є одним із головних факторів впливу на навколишнє середовище. Лише за станом на 2006 рік загальний обсяг накопичення відходів в Україні оцінювався приблизно в 35 млрд. т. Площа, яку займають місця їх видалення, становить 160–165 тис. га.

У світовій практиці поводження з відходами можна виділити два основні підходи до вирішення проблем пов'язаних з їхнім утворенням:

- вивезення й захоронення відходів на полігонах;
- переробка та повторне використання відходів.

Найбільш простим і дешевим на сьогоднішній день є захоронення відходів на полігонах та звалищах (як організованих, так і несанкціонованих). Україна в цьому плані не є винятком, з огляду на низьку вартість розміщення та зберігання на полігонах. Такий спосіб на сьогодні не актуальний, оскільки потребує значних площ і досить часто під розміщення відходів відводяться родючі землі сільськогосподарського призначення, а тому повинен застосовуватись лише в крайньому випадку, коли відходи не можливо застосувати до повторного використання в якості сировини або утилізувати іншим способом.

Виходячи з концептуальних положень Закону України “ Про відходи ”, стратегія управління відходами передбачає забезпечення мінімального утворення відходів, розширення їхнього використання в господарській діяльності, запобігання шкідливому впливу відходів на навколишнє природне середовище та здоров'я людини. Але згідно постанові Верховної Ради України "Про стан виконання законодавства в сфері поводження з відходами в Україні та шляхи його вдосконалення" (від 6 жовтня 2005 року №2967), стан виконання законодавства про відходи було визнано незадовільним, акцентувалась увага на необхідності приведення вітчизняного законодавства в більш повну відповідність до Рамкової Директиви Європейського союзу про відходи (починаючи з уточнення власне визначення відходи), на реформуванні платежів за розміщення відходів, урегулюванні питання щодо техногенних родовищ корисних копалин та інше.

Якщо розглянути закордонний досвід, то на практиці окрім загальних законів потрібна ціла низка нормативних та технічних документів, які б регулювали поводження з конкретними видами відходів, та створювали б сприятливі умови для використання їх у виробництві.

Ситуація, що склалася в Україні, потребує створення ефективної системи управління відходами, яка б дозволила мінімізувати утворення відходів, запроваджувати їхню переробку та контролювати процес розміщення на полігонах, з метою запобігання захоронення ресурсно-цінних відходів.